

des fuldt ud efter deres formål, foreslås det, at der gives hjemmel for, at det sociale udvalg træffer afgørelse om optagelse. Bestemmelsen forudsætter, at der tilrettelægges en visitationsordning, der omfatter alle daginstitutionspladser i kommunen. Det er en nødvendig forudsætning for tilrettelæggelsen af en sådan ordning, at der forinden forhandles med de private institutioner, således at der ved visitationen kan tages hensyn til eventuelle særregler, der gælder for den enkelte institution ifølge dens vedtægt.

Til § 73.

De gældende betalingsregler er udarbejdet på grundlag af de i børneforsorgslovens § 71 opstillede tilskudsregler. Ændrede regler vil blive udarbejdet.

Til § 74.

Loven om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister omfatter såvel døgninstitutioner (alderdomshjem og plejehjem) som daginstitutioner (daghjem og dagcentre). Det synes hensigtsmæssigt af såvel reelle som systematiske grunde at udskille daginstitutionerne til en selvstændig afdeling af lovforslagets institutionsafsnit.

Daghjem er institutioner for personer, der har et plejebehov, men om natten kan bo i eget hjem, hvor slægtninge eller andre pårørende kan føre tilsyn med dem. *Dagcentre* er beregnet på én eller flere gange ugentligt at modtage hjemmeboende pensionister m. fl. til deltagelse i forebyggende omsorgsarbejde, der bedst kan foregå på en institution, f. eks. fodpleje, fysioterapi og ergoterapi. Såvel daghjem som dagcentre vil antagelig ofte blive drevet i tilknytning til plejehjem, men deres virksomhed vil foregå efter særlige regler, bl. a. med hensyn til betaling og visitation.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at kommunerne har pligt til at skaffe adgang til såvel daghjem som dagcentre. Forslaget er herved i det væsentlige i overensstemmelse med reglerne i omsorgsloven. Der foreslås dog den ændring, at det er behovet for ophold på disse institutioner, der er afgørende for, hvem der kan modtages, ikke — som efter omsorgsloven — den mere formelle betingelse, at pågældende er pensionist.

I bestemmelsens stk. 2 omtales kommunalbestyrelsens valgfrihed med hensyn til selv — eventuelt sammen med andre kommuner eller i samarbejde med amtskommunen — at oprette institutioner eller indgå overenskomst med selvejende institutioner. Fra omsorgslovens § 8 fastholdes reglen om, at overenskomster skal godkendes af amtsrådet, hvil-

ket må anses nødvendigt for at sikre ensartethed i anbringelsesvilkårene i de forskellige kommuner.

Til § 75.

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke alene har pligt til at tilvejebringe adgang til institutionerne, men tillige skal påse, at planerne for disse er i overensstemmelse med retningslinier fra socialministeren, svarer til den ordning, der foreslås for alle de øvrige typer af institutioner, som omfattes af forslaget til bilstandsloven.

Til § 76.

Tilsynsbestemmelsen svarer til den gældende affattelse af omsorgslovens § 9 og er i øvrigt i overensstemmelse med den fordeling af tilsynsbeføjelserne, der er foreslået i socialreformkommissionens 2. betænkning.

Til § 77.

De foreslåede visitationsregler svarer til praksis efter omsorgsloven. Det forudsættes herved, at det omsorgsarbejde, der foregår på dagcentrene, er forbeholdt personer, som på grund af fysisk eller psykisk svækkelse har behov for særligt omsorgsarbejde for handicappede.

Til § 78.

På nuværende tidspunkt betaler pensionister i daghjem et beløb for kost m. v., der fastsættes af kommunen. Det forekommer mere hensigtsmæssigt, at der fra centralt hold, eventuelt fra socialstyrelsen efter bemyndigelse fra socialministeren, fastsættes en betaling, der er fælles for alle daghjem. Betaling for fodpleje, måltider o. s. v. på et dagcenter fastsættes ligeledes af kommunen. Det synes rimeligt her stadig at give plads for lokale variationer i betalingen, men således at der udarbejdes retningslinier af socialministeren.

Til § 79.

Det fastslås — som efter omsorgslovens § 2 — at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der er adgang til det nødvendige antal plejehjemspladser. Bestemmelsen er affattet således, at det afgørende for, om en person kan optages, er plejebehovet, ikke pågældendes status som pensionist. Dette svarer til, hvad der er foreslået i socialreformkommissionens 2. betænkning, men adskiller sig i øvrigt ikke væsentligt fra den gældende ordning, idet også omsorgslovens § 14, nr. 1, åbner mulighed for optagelse af andre end pensionister i et plejehjem. Betegnelsen „alderdomshjem“ foreslås afskaffet, da der allerede gennem en årrække kun er bygget hjem til personer med et betydeligt plejebehov.